

BEN HİÇ ŞAŞIRMIYORUM

Size Nazım Hikmet şiirinden minik bir bölüm okumak istiyorum:

"Şehir

uzakta.

Genç adam

ayakta.

Akıyor şehirden geçen nehir

genç adamın ayakları dibinden.

Genç adam

piposunu çıkarıyor cebinden

aranıyor kibriti.

Bakıyor akar suya

düşünüyor Heraklit'i,

düşünüyor büyük hakîm Heraklit'i genç adam...

Kim bilir belki böyle bir akşam,

böyle bir akşam,

Heraklit alını

yeşil gözlü zeytinliklerde akan

suya eğdi

ve dedi:

«Her şey değişip akmada,

bu hâl beni hayran bırakmada..»

Nazım Hikmet bu şiirini Moskova'da yazdı. 1927 yılında Türkiye'ye girerken apar topar Sarp Sınır Kapısı'nda polis merkezine sokuldu.

Aradan bir zaman geçiyor; Komiser Nazım Hikmet'in karşısına dikiliyor; "Nazım sen Moskova'da ekalliyetlerle/ (yani azınlıklarla) ilgili bir şeyler düşünmüşsün, anlat bakalım neler planladınız bu ekalliyet meselesi hakkında?"

Nazım Hikmet şaşırır: "Ben azınlıklarla ilgili bir şey düşünmedim, nerden çıkarıyorsunuz?"

Komiser: "Hiç saklama elimde delil var" deyip yanındaki polise "getirin kanıtı, kendi gözüyle görsün" dedi.

Komiser defteri açıp Nazım Hikmet'e yazısını gösterdi: "İşte Kanıt!"

Nazım, "Bu benim şiirim; adı da 'Moskova'da Heraklit'i Düşünüş'"

Mesele anlaşıldı:

Heraklit'in Osmanlıca yazımı ile Ekalliyet kelimesinin yazımı birebir aynıydı.

Komiser "Moskova'da ekalliyeti düşünüş" diye anlamıştı.

Nazım Hikmet ekledi: "Heraklit 'değişmeyen tek şey değişimin kendisidir' diyen büyük Yunan filozofudur."

Komiser bunu duyar duymaz hiddetle: "Ne! Bizim can düşmanımız Yunanlılar'a şiir mi yazdın?"

Uzatmayayım...

SAYIN HEYET:

İşte bizim bu davadaki durumumuz aynı Nazım Hikmet'in 85 yıl önce başına gelenle aynıdır.

10 duruşmadır burada bir tek konu dile getiriliyor: yazı yazmak, haber yapmak, kitap çıkarmak.

Gazeteler yazıyor, televizyonlar söylüyor; kamuoyunda şaşkınlık var. Batı zaten hiç anlamıyor: "Gazeteciler haber- kitap yazdıkları için nasıl cezaevine atılıyor."

Ben şaşırmıyorum...

Biliyorum ki: her zorba güç yalnızca kendi isteğinin, yaptığıının onaylanmasını ister. Bu sebeple, özgür düşüncenin düşmanıdır.

Böyle despotik dönemlerde hukuk; iktidarın siyasal kararlarının gölgesine sokulur, nesnellliğini yitirir. Sağduyu, akıl ve serinkanlılık adaleti terk eder.

Böyle dönemlerin olağanüstü mahkemeleri vardır. 1789 Fransız devrimi, kötü icraatlarından dolayı Kral XVI. Louis'i idam etti. Ama halkın asıl nefretinin kaynağı Kraliçe Maria Antoinette'ydi. Fakat idama gerekçe lazımdır. Hemen bulunur: Bir gün 9 yaşındaki Prens Dauphin pipisiyle oynarken görüldü; çocuk korkutuldu "kim öğretti bunu sana?"

Her çocuk gibi annesine sığınarak "annem" dedi. Kraliçeyi giyotine götürecek sebep bulunmuştu.

SAYIN HEYET

Yani:

Her siyasal değişim acımasız olur.

Korku boyun eğdirir, insanı yozlaştırır.

Maria Antoinette'nin ensest olduğuna bugün kimse inanmıyor.

Bu hukuki sebeple idam edildiğine şaşıyorum...

Peki: 1793'te Kraliçe Maria Antoinette bu karara şaşırmış mıydı: Sanmıyorum.

Maria Antoinette doğru düzgün savunma bile yapmadı. Artık insanlardan yorulmuştur, eziyetin son bulacağından kim bilir belki de memnundu.

SAYIN HEYET

Avukatlarım şahidimdir, savunma yapmaya hiç taraftar değilim.

Sevdiklerimi kıramadım, aylarca çalıştım, burada bir tam gün konuştum.

Yetmedi, 3 üniversiteden (ODTÜ, Boğaziçi, YTÜ) ve ABD'den bir bilirkişi raporu sunduk.

Bunu sadece ben değil, hepimiz yaptık...

Sonuç?

Mahkemeniz Őu kararı verdi:

- Kuvvetli suç Őüphesi,
- Suçun vasıf ve mahiyeti,
- Delillerin henüz toplanmamıŐ olmasđ,
- Terörist olmamız vs.

İyi de;

1 yıldır hapisteyiz.

Bu mahkeme kararları her ay önümüze kondu. O kadar yaptđımız savunmalar, bilirkişi raporlarının hepsi boŐa mıydđ? Biz burada niye konuşuyoruz, niye çaba sarf ediyoruz?

Ama arkadaşlarım Őahittir; ben hiç ŐaŐırmadım sayđn heyet.

Bu ülkede Behice Boran öğrencilerin yazđlı kađıtlarđnđ kırmđzđ kalemle incelediği için; Server Tanilli Hocam üniversitedeki "Uygarlık Tarihi" dersinde öğrencilere bestevi Çaykovski dinlettiği için yargılandı; üniversiteden kovuldu.

Ben Şaşırmıyorum.

Sadece sevdiklerimiz ŐaŐırmamasđndan acđ çekiyorum. Halbuki tutukluluk cezaya dönüŐmesin dense de bizim ceza süremiz belli...

Nasıl mı?

Teđmen Mehmet Ali Çelebi'nin telefonuna sehven 139 telefon numarasđ yüklendi.

Mahkeme 24 Mayıs 2011'de TÜBİTAK'tan bilirkişi listesi istedi. İki ay sonra yanıt geldi; iş yoğunluğumuz nedeniyle liste bildiremiyoruz.

26 Eylül 2011'de TÜBİTAK'a biz yazđ daha yazıldı.

"İŐ yükünüz azaldđ ise bilirkişi listesini gönderir misiniz?"

Bir ay sonra liste bildirildi. Listedен isimler belirlendi vs. vs. vs...

Daha TÜBİTAK'a yeni baŐvurdunuz; sanđrđz liste gelmedi.

SAYIN HEYET

Bir yıl sonra mesele aydınlanır, Mustafa Balbay'da bir buçuk yıl sürdü çünkü.

Yani; bir yıl yattık, daha yatacak bir buçuk yılımız daha var.

Prosedürlerle adaletçilik oynayacağız

Ben hiç şaşırmiyorum.

Her siyasal dönüşüm evvela bütün hukuk sistemini pratikte yok eder, yeni bir adaleti hakim kılar.

Yoksa...

Bizim tutukluluğumuz niye devam etsin.

Bıraksanız adam mı öldüreceğiz, bir yerlere bomba mı atacağız?

Nedir bu yazıdan bu kadar korkmak?

Son sözüm, son talebim şudur:

Sayın heyet vereceğiniz kararla beni şaşırtınız...

Soner Yalçın

Odatv.com